

La llei d'acompanyament de pressuposts s'ha anat convertint, amb el pas del temps, en un cul de sac normatiu al qual una concepció "omni-inclusiva" dels factors econòmics s'ha utilitzat com a coartada per a incorporar un ventall amplíssim de mesures eludint els seus àmbits preceptius de negociació.

Així, aquesta llei ha estat la porta falsa per a reclassificacions de llocs de treball, incorporació de nous requisits -com ara el carnet de conduir al cos d'Agents Mediambientals-, o fins i tot excepcions als requisits per a l'accés establerts en una altra llei.

En eixa dinàmica, l'article 38 de la Llei 10/2019, de 27 de desembre, de pressupostos de la Generalitat per a l'exercici 2020, repeteix un redactat el qual, any rere any, en base a una figura no estrictament laboral sinó jurídica, llança un advertiment que tan sols serveix per a consolidar i incrementar la temporalitat en el Sector Públic Instrumental.

A més, crea una nova categoria de personal al servei de les administracions que no existeix en la Llei 10/2010 de 9 de juliol, de la Generalitat, d'Ordenació i Gestió de la Funció Pública Valenciana, sense que s'haja seguit la tramitació corresponent i en una llei de pressupostos sense que tinga com a conseqüència un increment o una minoració dels ingressos de les administracions públiques que es veguen afectades, ni tampoc determina una pujada o disminució de les despeses en matèria de personal.

Aquest article, en els punts 2 al 4 diu:

"2. Els òrgans competents en matèria de personal dels departaments de l'Administració de la Generalitat i de les entitats que conformen el seu sector públic instrumental seran responsables del compliment de la normativa esmentada, a fi d'evitar qualsevol tipus d'irregularitat en la contractació laboral temporal que pugui donar lloc a la conversió d'un contracte temporal en indefinit no fix.

3. La condició d'indefinit no fix només podrà atribuir-se quan derive d'una resolució judicial.

4. Les actuacions irregulars en aquesta matèria donaran lloc a l'exigència de responsabilitats als òrgans referits en l'apartat segon, de conformitat amb el que disposen les disposicions contingudes en el títol VIII de la Llei 1/2015, de 6 de febrer, de la Generalitat."

Un redactat que reproduïx literalment un altre de la llei homònima estatal

que ha estat declarat inconstitucional pel Tribunal Constitucional en la sentència 122/2018, de 31 d'octubre de 2018, la qual es pot consultar al següent enllaç:

<https://www.iberley.es/legislacion/pleno-sentencia-122-2018-31-octubre-2018-recurso-inconstitucionalidad-4710-2017-interpuesto-cincuenta-diputados-grupo-parlamentario-confederal-unidos-comu-podem-marea-congreso-diputados-diversos-preceptos-ley-3-2017-27-junio-presupuestos-generales-estado-ano-2017-limites-materiales-leyes-presupuestos-nulidad-inclusion-ley-presupuestos-preceptos-relativos-limitaciones-incorporacion-personal-laboral-sector-publico-exigencia-responsabilidades-administraciones-publicas-entidades-dependientes-utilizacion-contratacion-laboral-26118327>

Per tot el que hem explicat, STAS-Iv insta al seu grup parlamentari en les Corts Valencianes a promoure totes les accions necessàries respecte al que determinen l'article 38 i la disposició addicional 20 de la llei referenciada per a adequar la nostra legislació a la doctrina del Tribunal Constitucional.

